

jednak je neúplný a proto podstatně vadný; vyslovil-li žal. úřad na tomto základě, že st-li pozbyl funkce náhradníka ústředního zastupitelstva hlav. města Prahy a funkce člena sboru pro vyřizování stížností podle § 10 zákona č. 201/1933 Sb., musilo být nař. rozhodnutí zrušeno z části podle § 7, z části podle § 6 zákona o ss.

Č. 12.836.

Církevní věci: * »Rozhodnutím« církevní vrchnosti ve smyslu § 5 zák. čl. XIII:1909 o doplňku příjmů duchovenstva je také zastavení disciplinárního řízení po konaném šetření pro nedostatek skutkové podstaty disciplinárního provinění.

(Nález z 25. března 1937 č. 11.796/37.)

V ě c: Josef K. v Novoti proti rozh. referátu min. škol. a nár. osvěty v Bratislavě z 30. května 1934 o odnětí kongruového doplňku.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Referát min. škol. a nár. osv. v Bratislavě zaslal 31. ledna 1933 biskupskému ordinariátu v Spišském Podhradí obžalovací spis okr. úřadu v Námestově z 29. března 1932 proti st-li, římskokatolickému faráři v Novoti, žádaje, aby biskupský ordinariát ve smyslu §§ 7 a 9 zák. čl. XIV:1898, pokud se týče §§ 4 a 5 zák. čl. XIII:1909, jakož i podle § 6 zákona z 25. června 1926 č. 122 Sb. a § 177 vlád. nař. ze 17. července 1928 č. 124 Sb. zavedl proti jmenovanému duchovnímu disciplinární řízení na základě zmíněného obžalovacího spisu.

Biskupský ordinariát ve Spišské Kapitule oznámil referátu min. škol. a nár. osvěty v Bratislavě přípisem ze 17. dubna 1933, že na základě zaslání obžalovacího spisu okr. úřadu v Námestově zavedl proti st-li disciplinární řízení, podle vyšetřování nemá však celá obžaloba žádného podkladu a bylo proto další disciplinární řízení zastaveno.

Ref. min. škol. a nár. osv. v Bratislavě vyslovil poté nař. rozhodnutím, že podání ze 17. dubna 1933 nemůže být považováno za disciplinární nález, neboť neobsahuje žádných podstatných náležitostí disciplinárního rozsudku, ať již osvobození nebo odsouzení obžalovaného. Se zřetelem k tomu, že jmenovaná vrchnost v zákonem stanovené lhůtě nepředložila referátu min. škol. a nár. osv. disciplinární rozsudek, odnímá se s poukazem na ustanovení § 6 zákona č. 122/1926 Sb., resp. § 177 vlád. nař. č. 124/1928 Sb., dále na § 5 zák. čl. XIII:1909, v jehož smyslu může ministr školství rozhodovati o odnětí kongru duchovnímu až v tom případě, když nadřízená církevní vrchnost disciplinární řízení, které má na výzvu ministra zavést, do 4 měsíců ode dne výzvy ministra nedokončí a vydaný nález nepředloží — st-li s platností ode dne tohoto rozhodnutí na dobu určenou ustanovením § 4 zák. čl. XIII:1909, t. j. tří roků důchodkový doplněk, placený ze státních prostředků.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvážil:

Žal. úřad vyslovil v nař. rozhodnutí, že v daném případě jsou splněny skutkové a právní předpoklady stanovené v § 5 zák. čl. XIII:1909, na nichž může ministr škol. a nár. osvěty rozhodnouti o odnětí kongruy duchovnímu, poněvadž příslušná církevní vrchnost nepředložila v zákonem stanovené 4měsíční lhůtě disciplinární rozsudek, za jaký nelze považovati sdělení biskupského ordinariátu ze 17. dubna 1933.

Předpis § 5 odst. 1 zák. čl. XIII:1909 doplňuje ustanovení § 9 zák. čl. XIV:1898 tím, že ministr kultu a vyučování (nyní ministr škol. a nár. osvěty) může v příčině odnětí kongruy rozhodnouti i tehdy, neukončí-li nadřízený konfesijní úřad disciplinární řízení, jež bylo k vyzvání ministra zavést, do 4 měsíců od tohoto vyzvání a nepředloží-li vydané rozhodnutí.

Ze srovnání nař. rozhodnutí s předpisem, o který se opírá, je souditi, že žal. úřad vychází z názoru, že rozhodnutím, kterým církevní úřad má do 4 měsíců disciplinární řízení ukončiti a ministru předložit, může býti podle vůle zákona toliko disciplinární rozsudek, ať již duchovního odsuzující neb osvobozující. Tomuto názoru žal. úřadu vytýká stížnost nezákonnost a dovozuje, že i zastavení disciplinárního řízení, k němuž došlo v daném případě, je subsumovati pod pojem »rozhodnutí« ve smyslu cit. ustanovení zákona. Tomuto stanovisku stížnosti bylo dáti za pravdu.

Cit. předpis § 5 zák. čl. XIII:1909 mluví o předložení »rozhodnutí« (v maďar. znění »határozat«, v úředním slovenském překladu »rozhodnutie«, v něm. úředním překladu »Beschluss«), neužívá obratu »disciplinární rozsudek« (fegyelmi ítélet) a nemá tedy nař. rozhodnutí již ve slovném znění cit. zákonného předpisu dostatečné opory. Také pojmově termín »rozhodnutí« a »rozsudek« nejsou v právní terminologii totožné, neboť rozsudek je toliko jednou z procesních forem zvláště předepsaných pro úřední rozhodnutí určitého druhu. Rozhodnutí je tedy pojmem širším než rozsudek, zahrnujíc takové enunciace úřadu, jimiž se sice také autoritativně určují právní situace stran, ale pro něž není forma rozsudku zvlášť předepsána. Pod výraz »rozhodnutí« spadá pojmově každý úřední decernát jakéhokoli druhu, obsahu a pojmenování a zahrnuje v sobě uvedený výraz tedy nejen rozsudky v uvedeném smyslu, nýbrž i všechny takové projevy, kterými úřad disponuje autoritativním způsobem v právních poměrech stran, ať již formou jakoukoli (výměrem, usnesením, příkazem, nálezem, rozhodnutím, opatřením, neb i bez zvláštního označení úředního aktu).

Ani uvažuje-li se předpis § 5 cit. zák. čl. v souvislosti s ustanovením zák. čl. XIV:1898, nelze dospěti k závěru, že v předpisu § 5 jest obratu »rozhodnutí« užito k označení užšího pojmu disciplinární rozsudek (nález), neboť ani obsah předpisu § 9 zák. čl. XIV:1898, kde se užívá vesměs obratu disciplinární rozhodnutí (fegyelmi határozat), ani obsah zák. čl. XIII:1909 tomu nenasvědčuje. Konečně ani smysl a intence ustanovení § 5 cit. zák. čl. nenutí k výkladu, že tento předpis rozumí obratem »rozhodnutí« jen disciplinární rozsudek. Zřejmým účelem cit. předpisu bylo zamezení, aby církevní úřady disciplinární ří-

zení neprotahovaly a tím neznemožňovaly, aby ministr mohl v přiměřené době učiniti opatření o odnětí kongruového doplatku. I v případě, když církevní vrchnost do 4 měsíců nevydá formální osvobozující disciplinární nález, nýbrž toliko disciplinární řízení po konaném šetření zastaví pro nedostatek skutkové podstaty disciplinárního přečinu, má ministr možnost proti duchovnímu zakročiti odnětím kongruového doplnku na základě předpisu odst. 3 § 9 zák. čl. XIV:1898, neboť i výrok, že se disciplinární řízení po konaném šetření zastavuje pro nedostatek skutkové podstaty disciplinárního provinění, je svým obsahem i svými právními důsledky výrokem osvobozujícím duchovního z obvinění, že se dopustil disciplinárního skutku, tedy »definitivním rozhodnutím« osvobozujícím duchovního, o jakém je řeč v odst. 3 § 9 zák. čl. XIV:1898.

Z těchto úvah dospěl nss k závěru, že žal. úřad v nař. rozhodnutí vycházel z nesprávného výkladu předpisu § 5 odst. 1 zák. čl. XIII:1909, a zrušil proto nař. rozhodnutí podle § 7 zákona o ss.

Č. 12.837.

Vodní právo. — Řízení správní: I. * Námitky intere-senta v konsensním řízení vodoprávním jsou omezeny jen na námitky proti projektovanému podniku a způsobu jeho provedení. — II. Nelze žádati, aby byla dána záruka, že obecné užívání vody nebude zvýšeno na úkor zvláštních práv uživacích.

(Nález z 31. března 1937 č. 11.158/37.)

V ě c: Anežka N. v Byšičkách proti rozh. zem. úřadu v Praze z 2. června 1934 o zřízení hospodářských nádrží a ledoviště.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem okr. úřadu v Mladé Boleslavi z 15. března 1931 byl vodoprávně schválen regulační a meliorační projekt vodního družstva pro úpravu Vlkavského potoka ve Vrutici Benátecké se současným zřízením hospodářských nádrží. Odvolání, které tehdy st-lka, majitelka mlýna v Byšičkách, z výměru toho podala, bylo, pokud šlo o regulaci potoka, rozhodnutím zem. úřadu v Praze z 24. září 1931 zamítnuto, pokud pak šlo o zřízení hospodářských nádrží, byl výměr okr. úřadu z 15. března 1931 zrušen.

Na to podáním z 11. února 1933 zažádalo zmíněné vodní družstvo o vodoprávní schválení hospodářských nádržek na podkladě podrobného projektu.

Výměrem okr. úřadu v Ml. Boleslavi z 24. října 1933 bylo vodnímu družstvu pro úpravu potoka Vlkavy dáno vodoprávní povolení k provedení projektovaných zařízení za dodržení některých podmínek. Námitky, které st-lka proti projektu podala a v nichž dovozovala, že zřízením nádrží bude ohroženo vodní právo jejího mlýna, ježto by se odbírala voda, která dosud tekla na její mlýn, byly zamítnuty.

Z výměru toho podala st-lka odvolání, jež bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.